

Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. (Gal. 4 vs 4-5)

Geliefde lezer, de apostel schrijft Gods verlost (betoverde) volk in Galatie een leerbrief tot nader onderwijs in hun verlossing. Gelijk Gods aardse bondsvolk Israel in de woestijn nader onderwezen werd in haar verlossing door de offerdienst in de tabernakel, alzo moet het geestelijk verkoren Israel, waaronder vele verlost Galaten, ook telkens weer nader onderwezen worden in haar verlossing. Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakt tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende. (Hebr. 9:11-12) Deze verlost Galaten hebben door de prediking des geloofs in Hem geloofd tot zaligheid, waardoor hun geweten gereinigd was geworden van dode werken, Hebr. 9:14. Het erge nu was dat er valse broederen en leraren van bezijden in hun gemeenten waren ingekropen die deze onkundige lompe Galaten leerden dat zij hun dode werken van eertijds moesten vermengen met het enig volmaakte en volbrachte werk van hun lieve Zaligmaker. Door deze valse leringen werd hen een ander Evangelie verkondigd (Gal. 1:8-9) dan hetgeen zij van de apostel in liefde en getrouwheid ontvangen hadden. Een vals evangelie dat hen niet vertrooste maar beangstigde en geen licht maar donkerheid over hen bracht. Dit was de apostel ter ore gekomen. Telkens wanneer de valse leringen inkruipen gevoelden Gods trouwe knechten zich geroepen om daar tegen op te treden, tot eer van God en tot geestelijk nut en welzijn van hun gemeenten. Hoe kon het Evangelie zijn kracht doen en zijn voortgang blijven hebben, wanneer het op dergelijke wijze verstoord werd? In de aanvang van deze brief verdedigd de apostel zijn apostolisch verkregen ambt en zijn roeping, hij vervloekt vervolgens alle andere leer dan hetgeen hij hen van Godswege heeft verkondigt. In het tweede hoofdstuk vertelt hij over hoe hij de apostel Petrus wederstond in zijn aangezicht vanwege zijn veinzing, die eerst gemeenschap had met de bekeerde heidenen maar zich later van hen ontrok vanwege de vreze der Joden. Hier vertelt de apostel, niet uit eigen roem maar tot Christus' roem, hoe hij telkens in de bressen stond waar het soms mis dreigde te gaan...hetgeen ook een getrouw dienstknecht betaamt. Wezenlijk zegt de apostel hier, dat wanneer hij hier niet in de bres gesprongen was...de heidenen het Evangelie van vrije genade hadden verloren. Maar als ik zag, dat zij niet recht wandelden naar de waarheid van het Evangelie, zeide ik tot Petrus in aller tegenwoordigheid: Indien gij, die een Jood zijt, naar heidense wijze leeft, en niet naar Joodse wijze, waarom noodzaakt gij de heidenen naar de Joodse wijze te leven? (Gal. 2:14) Ja lezer, zelfs de apostel Petrus dreigde soms vanwege de zwakheid van zijn vlees weer terug te vallen in het doen en laten van de ceremoniën der wet die Christus toch ook voor hem volkomen had volbracht. De apostel zegt hier wezenlijk dat de apostel Petrus voor korte tijd betoverd werd alleen door het zien van de broederen van Jacobus uit Jeruzalem. Door deze betovering verloor Petrus zijn gevoelige vrijheid in Christus, en durfde derhalve niet meer met de gelovige uit de heidenen te eten. "Wat zouden de Joden wel niet van mij in Jeruzalem zeggen, nu ze mij varkensvlees zien eten...." Hiermee houdt de apostel de gelovige Galaten een spiegel voor, door hen te zeggen....zo mijn lieve broeder Petrus nu dreigde te vallen, zo bent u nu ook vervallen tot het doen en laten van de werken der wet. U rust niet meer volledig op het enig Fundament tot zaligheid wat in uw ziel gelegd is geworden, omdat ge dit Fundament denkt te kunnen vermengen met het fundament van uw onvolmaakte verbroken wetswerken. En ik betuig wederom een iegelijk

mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen. Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen. Want wij verwachten door den Geest, uit het geloof, de hoop der rechtvaardigheid. Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende. Gij liept wel; wie heeft u verhinderd der waarheid niet gehoorzaam te zijn? (Gal. 5:3-7)

Maar ik, zegt de apostel, kan en wil de werken der wet niet meer volbrengen met al mijn vele ongerechtigheden en eigengerechtigheden. Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft. Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven. (Gal. 2:19-21) Zie daar de inhoud van deze leerbrief in het kort verwoord. Maarten Luther heeft over deze zendbrief een hele verhandeling geschreven, die u allen zou moeten lezen om nader inzicht in de Schriften te mogen ontvangen. Heeft u de sleutelen alrede gevonden tot het recht verstaan der Schriften, lezer? Of hebben uw leraren deze sleutelen weggegooid? Hang uzelf niet teveel op aan de leer van een bepaalde leraar, maar fundeer u slechts op Gods Woord. Doe gelijk destijds de edele Bereeers deden, zij onderzochten dagelijks de Schriften aangaande hetgeen hen van de apostelen werd verkondigd. De apostel vervolgt zijn brief door enkele voorbeelden aan te wenden tot bewijs en bekrachtiging van zijn geschreven stellingen. Aan het einde van het derde hoofdstuk schrijft hij dat de wet niet uit het geloof is (vers 12, en dat de wet niet machtig is tot levendmaking (vers 21), Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester (vers 23-25). Velen zijn bang om de lijnen van de heilshistorie van Gods aardse bondsvolk door te trekken naar Gods geestelijke bondsvolk Israel. Waarom was men hier bang voor? Omdat men tenslotte de kerk uit de heidenen in de lijn, of, nog erger, in de plaats van Israel begon te beschouwen. O, die onzalige vervangingsleer toch!! Op dergelijke wijze begon de kerk uit de heidenen, als zijnde de ingeënte takken, te roemen tegen de afgebroken takken. (Rom. 11:11-21) Israel had immers afgedaan, totdat in 1948 de Joodse staat wederom werd opgericht. Nadien heeft men veel uitspraken dienaangaande herroepen, maar de tradities en de loze hersenspinnels hierop gefundeerd en gebouwd zijn helaas nooit tot brokken geslagen. Hoe dienen wij Israel dan te zien? Wij kunnen Israel op tweeërlei wijze beschouwen, namelijk als de wijngaard waarin God rijkelijk heeft willen arbeiden, hierin is Israel een beeld van de kerk uit de heidenen, in dit beeld moeten de het volk der Joden als individuen....denk eens aan 1 Kor. 10....allen in Mozes gedoopt en allen dezelfde spijs gegeten, dezelfde drank gedronken.... Maar in het meerder deel van hen heeft God geen welgevallen gehad; want zij zijn in de woestijn ter neergeslagen (vers 5). Hierin tekent Gods Woord Israel als bestaande uit geestelijk tarwe en onkruid. Maar wij kunnen en dienen Israel nog veel meer zien als een beeld of afschijnsel van het geestelijk Israel dat eenmaal zalig worden zal, dat is de Kerk van Christus verzameld uit Jood en heiden. Hierin dienen we Israel te zien als geheel volk, geheiligd van alle volkeren der wereld, verlost door water en bloed, geen klauw van hen bleef achter in diensthuis van Egypteland. Deze beelden of lijnen die dwars door elkaar heenlopen dienen wij van elkaar te onderscheiden, en niet met elkaar te vermengen. Helaas gebeurt dit in onze dagen maar al teveel, waardoor men veel ziet

op de uitwendige kerk, dan op het aardse en het geestelijke Israel die toch de kurken zijn waarop het gehele wereldgebeuren drijvende is. Waarom dit hele betoog, zult u zich wellicht afvragen? Ik heb dit nodig om bij m'n tekst te komen. De apostel schrijft dat de wet een tuchtmeester tot Christus was. Dit gold het aardse Israel met al de ceremonieën der wet dewelke heenwezen naar en onderwezen in de beloofde Messias Die komen zou in het vlees om te volbrengen hetgeen Israel nooit meer volbrengen kon, maar gold nog meer het geestelijk verkoren Israel vergaderd uit Jood en heiden Die Hem niet verwerpen maar gelovig aannemen zou. Die komen zou in het vlees om Zijn volk kennis der zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden (Luk. 1:77). Ook dit geestelijk verkoren Israel is onder de tucht van Gods heilige wet geweest, toen God het gebod van Zijn heilige wet afriep in het diensthuis van hun verderfenis. En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden (Rom. 7:9a). Wanneer de zonden levend worden, en een zondaar gewaar wordt dat hij voor een eeuwigheid geschapen is, en eenmaal rekenschap zal moeten afleggen omtrent hetgeen op zijn geestelijke kerfstok geschreven staat, gaat hij zijn bestaan voor God in alle opzichten proberen te beteren. Maar al beterende is daar een strenge tuchtmeester die al zijn werken afkeurt, waardoor de overtuigde zondaar nog harder gaat beteren....en weer worden zijn met zonde bevelte gerechtigheden afgekeurd. Hoe toornig werd Maarten Luther tenslotte toen hij gevoelde dat God van hem eiste hetgeen hij niet volbrengen kon. Heeft u deze strenge tuchtmeester en bloedwreker al eens op bezoek gehad, lezer? Dat is niet gering, maar het zou veel groter zijn wanneer u aan zijn gestrenge eis nooit meer kon beantwoorden. Dat zou u vatbaar maken voor een Vreemde gerechtigheid die buiten u ligt, een Gerechtigheid die van God' wege geopenbaard moet worden.

Kijk lezer, dit is nu hetgeen de apostel aan de Galaten wil verduidelijken tot hun vertroosting en nader onderwijs in hun verlossing. En dan begint hij deze Galaten in het vierde hoofdstuk te vergelijken met een kind...dat eveneens een erfgenaam is, die onder de vloek der wet waaronder hij geboren is, wezenlijk niets van een dienstknecht verschilt. Wat bedoelt de apostel hiermee? Wel, een dienstknecht werkt voor loon maar Gods verkoren hoeven wezenlijk niet te werken om te erven. Maar zolang dat verkoren kind nog onder de heerschappij van der wet verkeert is hij een dienstknecht der ongerechtigheden en eigengerechtigheden. Nu dan, zegt de apostel tegen de betoverde onkundige Galaten, zo waart gij ook in uw eertijds. Maar dat kind (erfgenaam) is als onder voogden en verzorgers, tot den tijd van den Vader te voren gesteld. Alzo wij ook, toen wij kinderen waren, zo waren wij dienstbaar gemaakt onder de eerste beginselen der wereld. (Gal. 4:2-3) Maar hoe worden Gods verkoren kinderen nu van die dienstbaarheid, van die strenge tuchtmeester, van die oorzaak van hun geestelijke doodstaat verlost...?? Daartoe moest een offer gebracht worden, lezer. Want God eiste door Zijn heilige wet (die ook Zijn verkoren kinderen verbroken hadden) een genoegdoening. De ziel die zondigde zou immers de dood sterven!! Deze ernstige waarschuwing gold dienstknecht en erfgenaam, maar nu behaagde het God den Vader een weg tot verlossing uit te denken door Zijn enige lieve Zoon toegepast door de Heilige Geest. Hoe was deze weg tot verlossing, tot ontkoming van dat eeuwige oordeel...?? De dood van Zijn enige lieve Zoon zou hun leven en hun verlossing worden. Hij offerde Zijn enige Zoon, opdat Zijn verkoren erfgenamen door Zijn opstanding als de Eerstgeborene des Vaders de zaligheid in Hem zouden gaan beërven. En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden. Want waar een

testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome; Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft. Waarom ook het eerste niet zonder bloed is ingewijd. (Hebr. 9:15-18).

M'n geliefde lezer, om nu met Zijn dood tussen te treden en de zonden van Zijn verkorenen te vernietigen en in Zijn graf te begraven, moest Hij eerst geboren worden om het vlees van Zijn verkorenen aan te kunnen nemen. Want, hun overtredingen moesten veroordeeld kunnen worden in Zijn aangenomen vlees (Rom. 8:3), opdat het recht der wet vervuld zou worden in Zijn erfgenamen, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. Daartoe moest Christus nu afdalen van de hoge hemel op deze zondige aarde, lezer. Verlaten van Zijn hemelse Vader, opdat Zijn broeders en erfgenamen nooit meer van God verlaten zouden worden. Zie hem eens liggen in doeken gewikkeld. Zijn geboorte moest nederig wezen, opdat de wedergeboorte van de Zijnen een verhoging zou wezen uit dat geestelijk badwater waarin zij ondergingen. Ze hebben Hem neergelegd in een voerbak voor beesten, opdat Hij het eten en drinken zou worden voor hen die niet meer konden drinken uit de bak van hun bedreven ongerechtigheden en eigengerechtigheden. (Joh. 6:53-57) Hij was het Manna dat nederdaalde uit de hemel, en het Brood des levens; die tot Hem komt, zal geenszins hongeren, en die in Hem gelooft, zal nimmermeer dorsten. Hoor de engelen eens zingen van dit hemelse Wonder, zijn Naam was immers Wonderlijk, Die in het broodhuis van Bethlehem geboren wilde worden om verloren zondaren zalig te maken van hun zonden. Zie de herders eens met haast komen en neerknielen bij de kribbe. Hij wilde geboren worden in een stal voor beesten, opdat de stal van vuile zonden een hemels paleis zou worden. De wereld en de werkheilige dienstknechten die menen te zien hebben daar geen oog voor, omdat het dit wonder nooit is geopenbaard. Hij is tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen, die niet zien, zien mogen, en die zien, blind worden. (Joh. 9:39) Geliefde lezer, zijn uw ogen alrede geopend, is Hij alrede door geestelijke barensweeën in uw hart geboren, bent u al met Hem opgestaan, hebt u alrede gegeten van Zijn vlees en van Zijn bloed...?? Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden. Amen.

D.J. Kleen